

חיים באר

עיר של זהב

בניתי לך עיר של זהב,
וענדותיה על צוארך אחות.
צרפתי לך עיר, —
ללא גבול וללא שטח הפקר.
עיר שפלה שלי.

כאיש עתי שזמן מאתמול
נסניתי אל לב הזקב — השחוט,
ונצבתי אצל אבן-הטען
והייתי מכריו בקול.
שאינו אובד לעולם
על אשר אבד ללכבי

אך זר הייתי בעירי
כי רוחי נדכאה,
ומחשב השבונות אנכי.
ובנתה לי תושבת העיר
מעבר לשערה הנעול
כפת השבונות.
בה יושב אני ובוכה,
מונה וצורר הדמעות.